

Nejcennější z mých ztrát

Marie Rottrová

Slavím si svůj velký svátek
nejcennější ze svých ztrát
kdy z mého srdce zmizel kráter
a nahradil ho svěží sad
láska tvá navždy odhodila tehdy moji bílou hůl

Zastřela jsem svůj zrak dálkou
slibujících prostorů
vždy hotova se štěstím zalknout
však v síti vetších snů
láska tvá navždy odhodila tehdy moji bílou hůl

Nekonečně jasná zář
náhle oslovila zatmění mé
dala mým očím pít nápoj poznání
už mi pouze čísi hlas
dal i uším mým se rozpomenout
odkud já slýchávám to své volání

Dnes už vím, jak bylo snadné
tvoje kroky přehlédnout
vždyť z dálky duše trápí chladem
a teplem dýchne první kout
láska tvá navždy odhodila tehdy moji bílou hůl

Nekonečně jasná zář
náhle oslovila zatmění mé
dala mým očím pít nápoj poznání
už mi pouze čísi hlas
dal i uším mým se rozpomenout
odkud já slýchávám to své volání

Dnes u vím, jak bylo snadné
tvoje kroky přehlédnout
vždyť z dálky duše trápí chladem
a teplem dýchne první kout
láska tvá navždy odhodila tehdy moji bílou hůl

Láska tvá navždy odhodila tehdy moji
nedávnou
bílou hůl
láska tvá navždy odhodila tehdy moji
bílou hůl